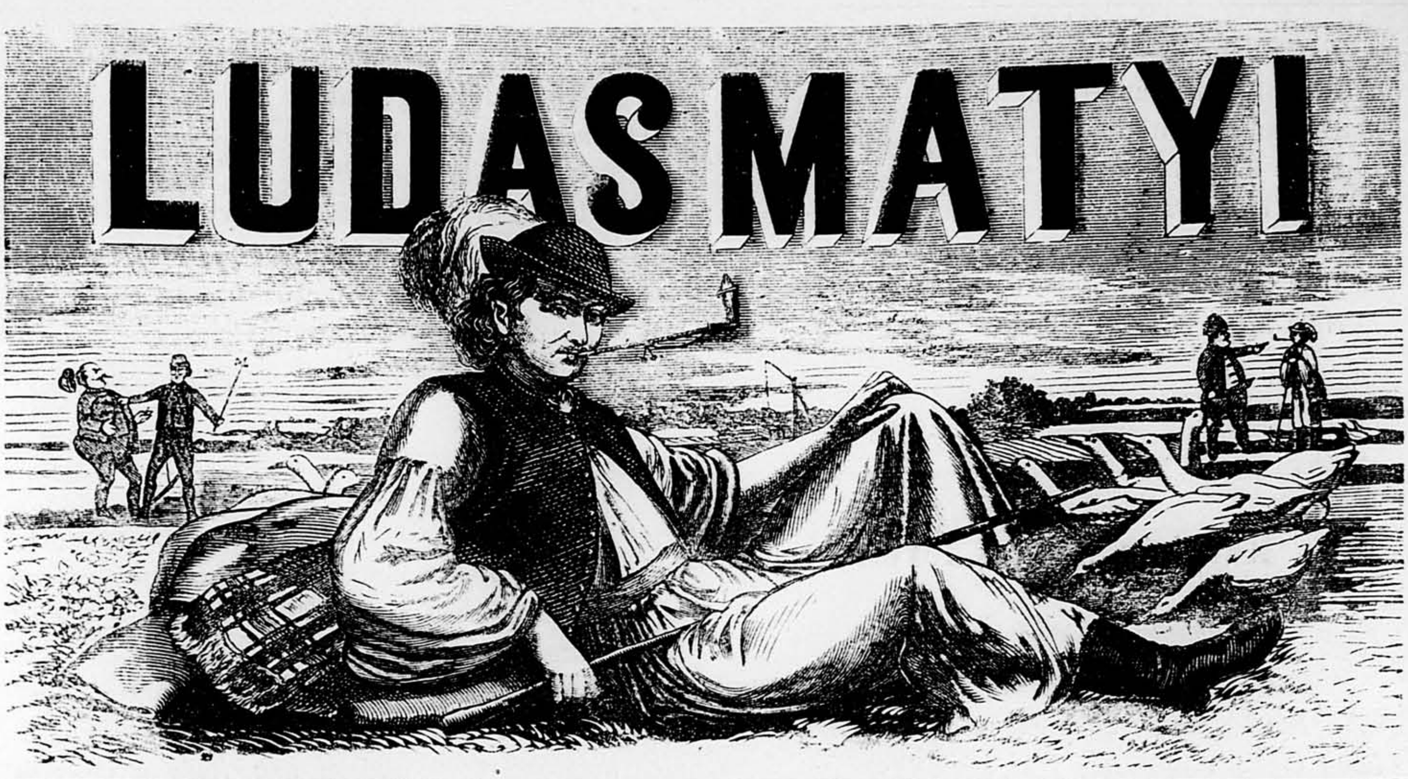

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, aug. 28. 1870. 35. szám.

GYÜJTÖKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Uj marseillaise.

(Énekelhető a régi marseillaise dallamára.)

Napoleon azt mondja:
Hogy a burkust mind fölfalja.
A burkus azt feleli:
Hogy azt éppen nem engedi.
For! avanzs! For avanzs! Rajnára,
Üsd a burkust, vágd a burkust!
Arstrong ágyu, mitrajlőze,
Bajonette. . . hajda rája!

Bismárk mindezt neveti
„Donnerwetter krucifixi!“
A seregit behivja,
Már a tréfát félre teszi.
„Pardubic! Königrätz! Szadova!
Hátul töltő gyutüs puska.
Halb links! halb rechts! Richt euch! vorwärts
Eb fél tőled! — csak azt mongya.

A Sár partján két sereg
Készen áll már a csatára,
Ugy kacsingat egymásra,
Mint a kutya a macskára,
Hajde mars! for avanzs! Mak Mahon.
Ágyu bömböl puska ropog,
Jaj! bim bam bum! piff, paff, puff, poff!
Szük a vörös pantalion.

Mosel partján repete . . .
Fut Bazénnak serege,
Szól utánna a bomba. . .
A burkus szörnyen goromba —
Végem van, végem van, ugy látom,
Segitts már osztrák barátom!
Jaj nadrágom, jaj nadrágom!!
Rágom rágom a kaputrákom!

Discursus Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Magyarázza meg nekem Iczik szomszéd, hogy milyen az a kuba szivar? Maga már volt trafikáns is, bizonyosan tudni fogja.

Iczik: Hát hallja khend Mihály bácsi! Kuba van többféle; van olyan a melyik 5 kr. az a Kuba 6 kr. van olyan a melyik 4 kr. azt ugy hijjákh hogy kuba phortorikho. — Azthán meg azth is szhuktákh prakhtizálni a khomisz trafikhánsok, hogy a phüngü krajczáros, bosszu czigaréból elvághnok egy dharobot, hogyh legyen r h ü v i d e b b, s akkor árulják Khuba gyanánt.

Mihály: Ahán! most értem már. — Az az ország-gyülési Kuba bizonyosan ezen utóbbi fajtához tartozik!

Iczik: Ghatte gerechte! hallja csakh Mihály bácsi a párisiak fegyvert khüvetelnek.

Mihály: A mi honvédeinknek lássa szomszéd, fegyverük csak volna már, hanem ezeknek meg puskaport nem adnak.

Iczik: Áj váj ... azt már nem hittem volna ... hogy a rumai pápa lutheránus lehessen.

Mihály: Hogy-hogy szomszéd?

Iczik: Hát a bhurkus királyhoz folyamodott segélyért.

Mihály: Lesz abból még kálomista is, meglássa szomszéd, ha kiteszik a szürét Rómából.

Iczik: Hiszi khend Miska bácsi, hogy 5 porosz miniszternek tizenegy fia van a csatatéren?

Mihály: No már a mi 8 miniszterének ha közösen volna egy fiok, még azt is kiváltanák a katonaságtól, mint ahogy megváltotta Deák Ferencz valamennyi unokáját.

Iczik: Még báthor dáma lehet ám hallja khend az a Napoleon császárné .. az Eugenia ifjasszony!

Mihály: Hogy-hogy?

Iczik: Hát azt mondja a proclamátiójában, hogy ha veszélybe lesz a haza, ő lesz az első a védők között.

Mihály: Csakhogy szomszéd nem ijjed ám meg az a burkus még a mitrajlősztől se, nem hogy egy krinolintól.

Napoleon azt izente.

Napoleon azt izente:
Nagyon fogy a regimentje,
Ha még egyszer az izeni
Türr Pista is el fog menni.. —
Éljen a gloire!

Gyere osztrák segitségül,
Mit se félj a zündnádlitül,
Még ha gyünne is a muszka
A chassepot legjobb puska. —
Éljen a gloire!

Napoleon ssép mákvirág
Nem kell neki gyertyavilág,
Hejh! ugy is lát az eleget..
Saarbrücken lángja mellett.
Éljen a gloire!

Hull a bomba karikára,
Napoleon gárdájára,
Valahány bomba hull rája,
Annyit lépést szalad hátra.
Éljen a gloire!

Napoleon nagy bujába,
Letül a Rajna partjára,
Ráborul a mitrailleusre
Hejh! de nagyon le van főzve.
Éljen a gloire!

Kis Bögös.

Kérdés: Melyik a legtürelmesebb állat?

Felelet: A szamarat tartják ugyan annak, azonban a tapasztalás azt mutatja, hogy ha délnyugatról rosz szél fuj, az is nagyon türelmetlen lesz!

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.

Páris népe bujába...
Rá unt immár az urára,
Bolond a politika —
Éljen hát a respublica —
Vive le — vive le respublika!
Szükre szorult Lui-lika,
Még zab szem se férne bele...
Nem hogy még egy burkus pika.

Égig harsog a lárma,
Páris népe föl „ad'árma!“
Ha most Lui nem nyertél:
Nohát „vive le liberté“
Hej Lui! hej Lui! csak te vagy a
Burkusok kengyel futója...
Elfutottál már Chalonsból
Fuss tovább is, nincs korona!!

Kondor Marczi.

Karakán Marczi levelei.

Komám Matyi!

Szerbusz az árgyélussát, rígóta nem irtam mán levelet úgyi? még azt gondolnád tán te is, hogy elvitt valamiféle feki közösügyes forgószél, viszi biz a fenét de nem engem.

Majd csak szíjjel nézek mán megint a közös nyüves quótás gulya közt, hogy míg oda jártam neki vette-é magát a közös legelőn, ugy is vót minn rágódni neki, mig a szegen lógott a karikásom.

Bion komám sok czifra histórja is törtínt az óta, a mióta kiszáratt a kalemárizsombúl a tinta, — hallom a pásztor czimboráktul hogy a pápát is meg gyürtík mán fiók istennek, meg hogy most a burkus ugyantsak nadrágolja a farancziát, hájsz egyefel a feki ollyan is vót mán az a Napáhlejó mint az olyan kutya a meik a konczal a vizen uszott át, oszt a mint meglátta a maga ábrázatját, hát azt gondolta, hogy az is másik kutya, oszt megirigyelte tülle a czupákot oszt utánna kapott, aztán meg még azt is elvesztette a mi a maga szájába vót.

Hanemni komám! — mer hát hogy van mán vagy egy fél esztendeje, hogy hát ujságot nem olvastam, azt mond meg nekem hogy — mi lesz osztán majd abbul a szíp farånczia császárnébül, ha ugy víletlenségbül jól elagyabugyálnák a farancziákat a burkusok, — oszt annak a hegyes szakállú vin Naponlejó császár gazduramnak iszkiri lenne Párizs várossábul? Vajjon nem menne-e el ükeme is a fiók istenhe Rómába gazdaasszonynak, mint Izébeie ténsasszony, mikor czurukkolt Spanyolviaszországból.

Ugy beszélli a rosz világ, hogy a kis urfi császárbojtár mán elosontott... Lomdomb várossába anglius országba a sok derágasággal, — arany ezüst pizzel.

Hejj ecsém mer hát mahónap annyi ebül gyült szürdék lesz ott attúl a sok fatzér császár meg királytúl egy rakáson, hogy még a vasat is aranybúl verik, oszt mikor kihütik, száz meg száz millió szeginy ordínáré ember könyüibe mártják belé.

Mer hát — hejj komám el hidd hogy jobb is vóna az embernek az ijjén dógokrul semmit sem tuáni.

Hát tudodi komám, én mostanába mint gulyásféle ember marhát nizni mentem az országba szanaszit, quótás marhát! tudod már milyet? — leltem is eleget csak a vót a baj, hogy több esze van mifelénk egy tinó bornyunak, mint ezen vidéken a merre most járok, egy osztrák járomba tanitott ökörnek. Igy e felett való rimsiges elkeseredésemben egy ittze borral a mint locsolgatnám a szivem kanálissát, hát leikem teremtette egyszer csak meg ütik a vállam, hátra nízek, kit látok — hát pajtás Patai István tekintetes uramat szemtül szembe...

Thtjü a ki felmarkolta a világát, örömömbe ugy megijjedtem, hogy csak belém hótt a szusz, hanem bezzeg aztán meg ugy felnyilt a nyelvünk, hogy nem comendáltam vóna valamiquótás leginnek közibünk jönni, mert teremtüttse belefojtottuk vóna abba a jó veresborba, a mivel megtrectált Patai tekintetes uram!

Hej etsém be kedvemrevaló egy pár becsületes és kedves cseléd ü kegyelme feleségestül együtt, — kérdezösködött még te rólad is etsém erösen, a már aztán szentül is igaz ám, hogy Patai István

tekintetes uram lett vóna isten, hát nem teremtett vón egyébb embert csak magyart.

Na komám láttam osztán még Nímet Bertalan tekintetes uramat is. Ájnye teringettét de derik egy szál leginy, hanem hát csak azt nem szerettem az emberbe, hogy hát van legalább egy singes szip szakálla, oszt minditig ugy kétfelé választotta, mint a hogy annak a nemesség liferálló gerof miniszternyomnak van ni ott Bécsbe.

Bion komám! mióta az a sok feki zsidó rákapott a nemesi kutya bűrre, azóta van annyi kinyes kutya a világon, hogy mahónap még a sintér is leveszi előtte a sipkáját.

Kérdem oszt ezektől az uraktól különösen Patai tekintetes uramtól, hogy azt az ágravaló Borszenyjankót, nem pokróczoztatta e meg valamikor suttyomba? de hát azt monta rá aténsuram, hogy hát, annyira még nem alacsonyitotta le ükeme magát, hogy egy oljan szemétemberrel be piszkolná a becsületit, azt peiglen ugathatja mig agyon nem ütik, hogy ü kegyelme szereti a veres bort. mer hát áperté és még mondja.

Hanem hiszen ott egye meg a fene Borsszem Jankót a hun van, vagy még a hun fajtája is terem, nincs rá gondom, több az annál komám, még az úristen valamennyi politikájánál, hogy hát láttam jártomba keltembe annyi szip asszonyt, meg menyecskét, hogy Márja uttse nyakig el náthásodott irtök a szivem. — Hej az árgyélussát neki, most sajnálom mán hogy vénülök oszt mindennap elmulik egy nap — oszt a feki tudja hogy van a komám, hogy több szip fejér cseléd van most mint az én legin koromba vót, peig némellyiknek oljan feje van csinálva lúszörbül mint egy madrátz — vagy tán vinsigire bolondul meg az ember . . . mi? hát te ugy vagy vélle? külömben te még fattyu vagy elsém erösen.

Na komám hát most mán megint van az ujságodba innen a gulya mellől — azér pihentettem most egy kicsinnyég az ujságodat hogy már rám fogták, hogy valamenynyi pudlicum van a mi olvas belölle, hát mind megutálta in vigettem a te Ludas Matyi ujságodat. Nem jól esik ugyi az árgyelussát ha áperté megmond az ember valami ugy kék ugyi hogy se hideg se meleg ne lenne, kincsem lelkem galambom, oszt a mellett megsoh se ütne az ember a hova néz, hanem mint a kancsi mészáros!

Süsse meg a kinek tetszik az ijjen világot. Karakán Marczi nem szorult arra hogy valakinek valaminek több érdemet adjik mint a mennyi dukál.

Hanem hajszen azir szerbus Matyi most is jó pajtásod vagyok én neked.

az a feki
Karakán Marczi.

Egy kérdés

gróf Andrássy Gyula miniszter elnök urhoz, s általa a tisztelt olvasó közönséghez!

Kinek szükséges tiszta inget váltani?

Vegye magának nagyméltóságod azt a csekély fáradságot s keresse elő Leib-journaljának a Borsszem Jankónak 137. számát aug. 14-ről s nézze meg a 340 lap második hasábján „a csodasapka“ czimü czikk 10-ik kikezdését s magas leereszkedéssel kegyeskedvén elolvasni e szavakat — a mint nevezett helyen áll: — „Már rég nem adott elé hazánkban egg darab, mely a marhultság megbarmulásának ökröndözésével merte volna igy gennyes turhák kölönczeivel arczul okádni a jóizlést mint P. Sz. K.“ — és méltóztassék megmondani:

Kinek szükséges tiszta inget váltani? nekem-e vagy Borsszem Jankónak?!

Ludas Matyi.

Ártalmas igazságok.

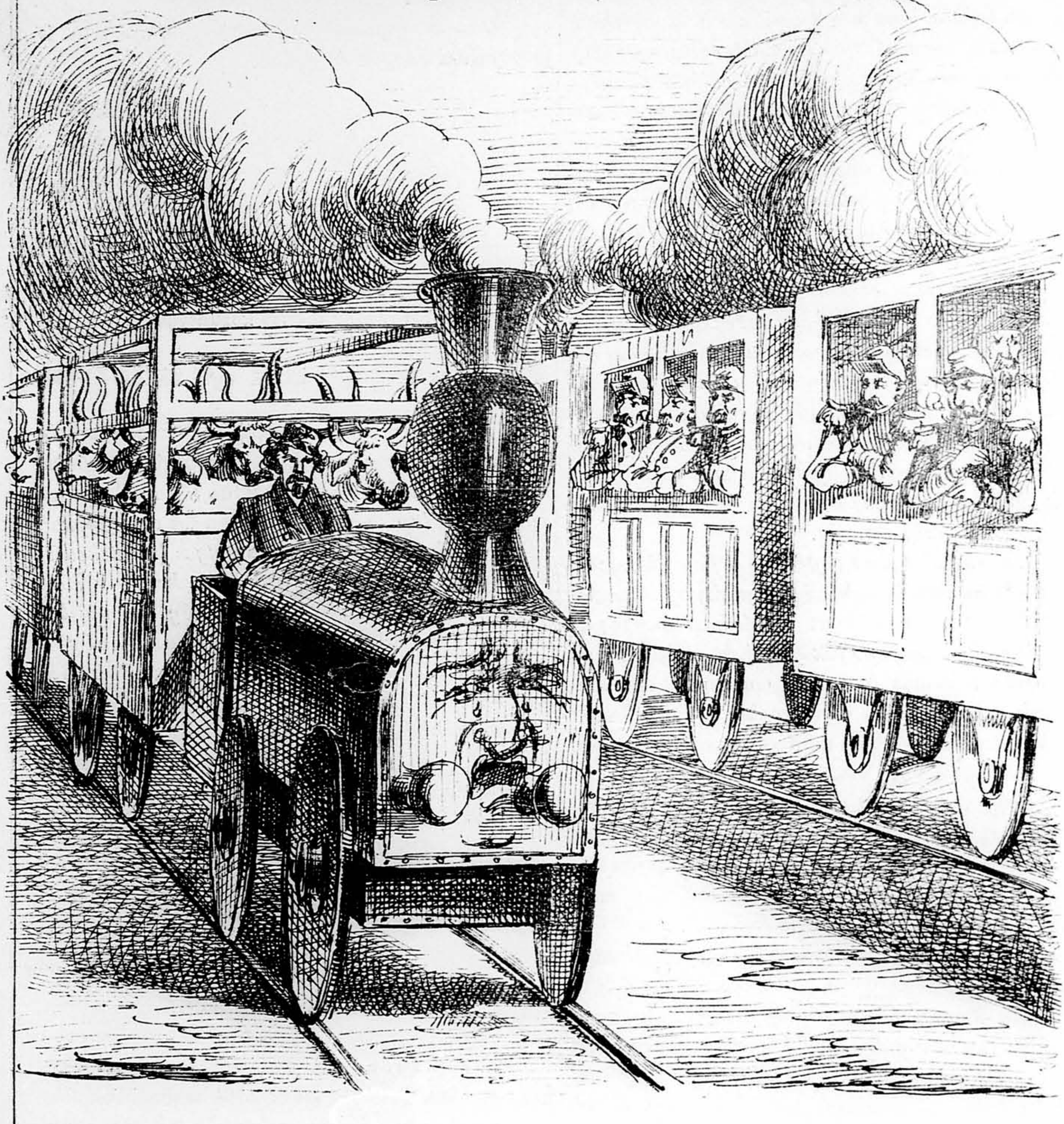
Török Jancsi bátyánk megháborodván lelkében, egy nazarénus lapot szándékozik meginditani.

Borsszem Jankó számára a vidékről valaki egy pompás moslékos dézsát küldött.

Kápolnai számára (a „Pesti Naplóba“) egy földrajzi kézi könyvet küldtek Berlinből.

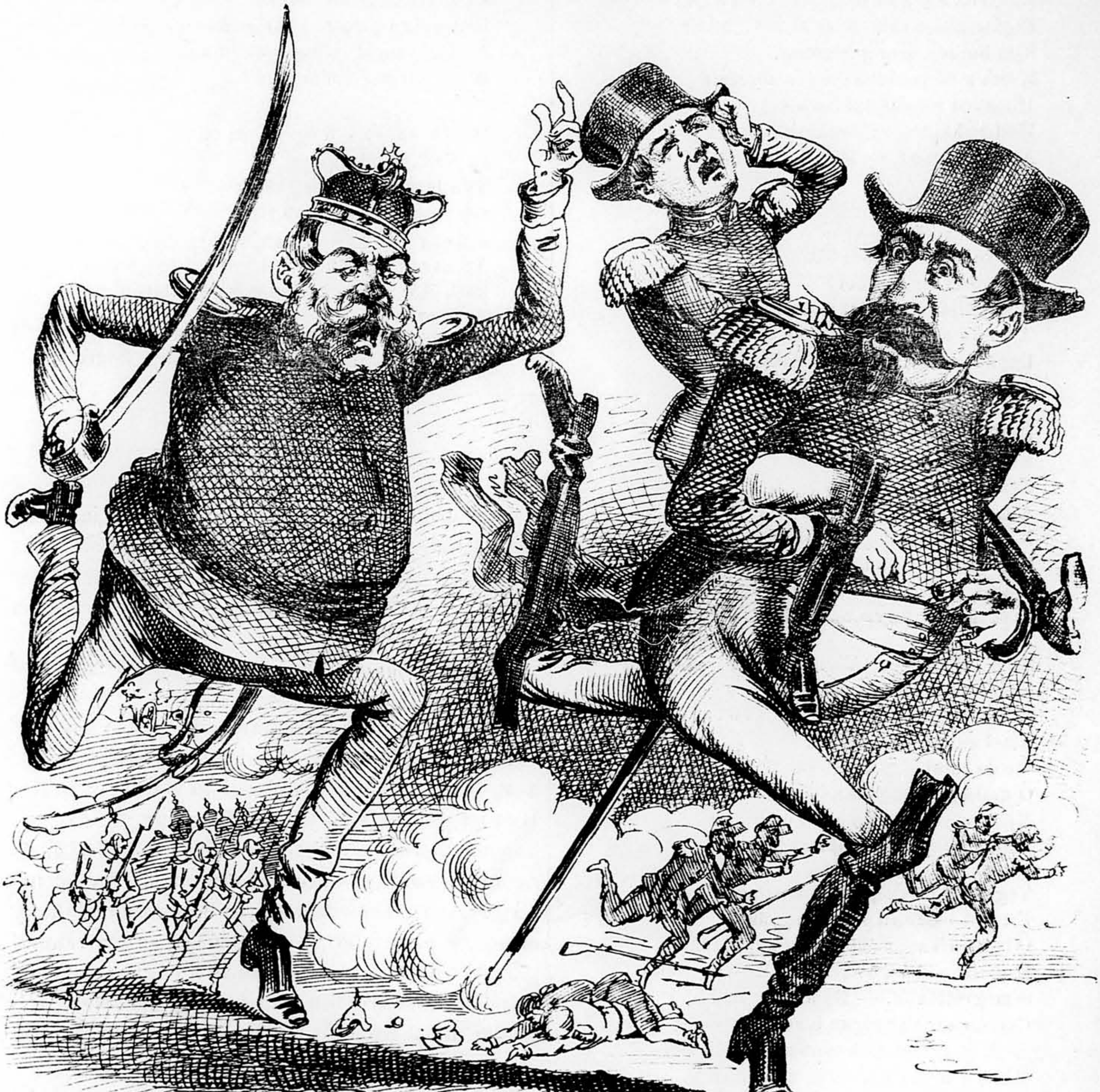
*

Mi külömbség van e két vonat között?

Semmi. Mind a kettő vágóhidra viszi a pasasérokat.

Csatakép.

Vili: Hollá! állj meg, ne szaladj...
Lui: Állj meg te, hisz téged nem kerget senki.

A Reformról.

Dicsőség neked ó pápai
Hirneves czéh, — csizmadia!
Dicsőségedet nem viszi el
Sem burkus, sem a franczia!
Wörth s Weissenburg ágyu dörgésin
Hirneved mindig tul harsog,
Mert te küldéd az ország házba
Az egyiket, — ki magasok!

És ti, ős Budának fiai
Miniszteri követekkel,
Ó ti se maradtok ám hátrább
Égverő érdemetekkel!
Hisz tudjátok a mért a házban
A szavak böségét ontja,
Ugyan azt ő könnyü szerével
A „Reform“-ba meg lerontja!

És Te a triumvirátusnak
Kiegészitő személye!
Nem hiszem hogy az a kerület
A mely küldött — ne szégyenlje!
Nem mondom meg a te neved se
Utánad nem is kutatok,
Csak a miről bizton ismernek,
Csak az orrodra mutatok!

Ezek szépen össze állottak
S alapitának egy lapot,
Hivén, hogy a tekintély előtt
Emel mindenki kalapot!
Ámde rutul elkálkúlálták
Ő uraságuk magukat,
Mikor olyan gyanus kezekre
Bizták nagy hirü lapjukat!

Vagy talán ekkép gondolkoztak.
Kit más elcsapott, vegyük őt,
Olcsóbban mást ugy se kaphatunk
Mint azt a Rákosi Jenőt. —
S megvették őt. — De az a beszéd
Csakhamar nagy igaz leve:
— A mint mondják paraszt példában —
Olcsó husnak hig a leve!

Békesség kell! azt hangoztatja
Deák, Tisza és Irányi!
Háboru kell! azt a nagy kölcsönt
Itt az alkalom megadni!
Mond a Reform. — S gyárt telegrammot,
Hazudik, költ — nem pénzt de — hirt,
Annyit a mennyit bizonyára
Még a báró de Manx se birt!

Dicsőség neked ó pápai
Hirneves czéh, — csizmadia!
Nektek is a hány van Budának
Tubákos orru hős fia!
És neked is dicső kerület
Ki ama nagy orrt választád,
Ne szégyeneld! elismerjük mind
Hogy követed méltó reád!

Méltók vagytok ti egymásra mind
Együtök a másotokra,
Ti a lapra, a lap meg rátok
S ha van még — több társatokra, —
A szerkesztő is igen méltó
Az elvre melyet képvisel,
Ráth Mór is, hogy minden hó s fertály
Több több prenumeránst visz el!

Nagy Bőgős.

Nógrádi krónika!

Először is bemutatok magamat tekintedezs principalis Úrnak, masodszor gratulalok magamnak még Gyarmat varosanak, meg Pan Ludas Matyinak, hogy elvitte ördög az a masik Krónikas!

Most alkalmasint beálta valahol zsivany kergetőnek!

No 'sak hogy vige mar neki! Most én csinalom uj aerat Ludas Matyi irodalomban! hohó! nem leszünk többet oly finum salonias, mint Borszem Jankó vagy Magyar Álom; — hanem tüzröl pattant mint Pesti napló, és definitive radikalis pecsovits, mint Magyar ujság! azirt hatarozottan nyilatkoztatok, hogy mostani Kabriolet haboruba egisz szivembul partolok dicső franczia nemzet! 1-ször mert ez alandóan monarchikus irzelmü. 2-szor mert feltalalta finom franczia rostilyos, mit én imadom! — poroszra pedig mondam Anathema.

1-ször mert „p“ betü nélkül annyit teszi mint Muszka.

2-szor mert elig kegyetlen vitiz franczia nemzet folytonosan nadragolni; római szentsiges papat berlini luteranus superintendensnek, Antonellit meg finánez comisariusnak degredalni!

Most pedig elmondok mi ujsag nalunk.

Nro. primo. B. Gyarmaton volt varosi restauratió! Zsidót nem emanczipaltunk! belső tanacsba nihany kitünő férfiu talalkoza! nevit elhallgatok, nehogy kormany vígye üket titkos tanacsosnak, no persze olyannak kitől titokban sem kéri senki tanacsot!

Nro. 2 do. Olvasunk megyei hirlelőbe, hogy föispan ő méltósaga egy 14 és fertály ives Zsidógyerköczet, ekipen megcsinalta megyei tiszteletbeli esküttnek „Megyém első alispánja ajánlata folytan stb.“ no most mar tudjunk, hogy nem csak Majthényi, de Forgacs varmegye is litezze magat; különben legközelebbi gyülisbe, megyei bizottmany folyamodja miniszteriumhoz rendkivüli költsig megszavasirt, uj megyei esküdt szarazdajkajanak riszire!

Nro. 3 io. B. gyarmati dalarda produkalta magat finyes publikum előtt! kik jelen voltak erősitenek, hogy tagjai szipen tudnak — tanczolni!

Nr. 4 vigre. Veröczén megfogtuk porosz spion! vivat? franya nimet ujsag csinalja ezirt nagy spektakulum! pedig argus szemü felsösig, az egész dolog alasaról, nagyon felsigesen volta irtesülve; kivéve az a csekélysig, hogy illető nem volta porosz, meg hogy nem volta spion, meg hogy tivedésbül volta épen akademiai festü! No bizon! haszuntalansagirt, kar nimetnek olyan nagy larma csapni! hat nem tudjon, hogy osztrak magyar alamban uralkodja most semlegesig! a mi röviden annyit teszi, mint „mentül több bakot lüni.“ Különben ugy kell piktornak, minek hinak ütet „to Perczel-nek.“

Rekomendalok magamnak

Ifjabb vin Kronikas.

Puffancsok.

Hol vesz Rajner annyi főispánt és olyanokat a minök neki kellenek az uj megyei törvény szerént? ezt kérdé multkor valaki.

Hol vesz? hisz van már neki egy gránáriummal — mondja Bernát Gazsi bátyánk.

Hogy hogy?

Hát ugy, hogy a mult öszön Bars megyei birtokán vagy 300 holdba mind tiszteletbeli esküdtet vettetett s az idén főispánokat aratott!

Zsiga póstás ur a fentebbi években 30,000 frtot elferblizvén, bujába felakasztotta magát, kocsisa meglátván hogyan eviczkél — levágta, háladatosságból osztán Zsiga postás ur az elvágott istráng árát a kocsis béréből kifogta.

Hogyan van, hogy olyan igénytelen embereket választottak az idei delegatzióba? kérdé valaki Deáktól.

A java már bele csömörlött — felelé az öreg.

Az öreg Ferenczhez.

(ki vissza akar lépni a politikai pályáról.)

Vágyol tehát a nyugalom után?
Menj pihenni, — jobb is teszed,
Lefoszlott már ugy is a nimbus,
Mi téged egykör környezett.
A régi deák rég eltünt már —
S az uj mindig roszul felelt. . .
Nem kitünőt nem is jelest
Hanem secundát érdemelt.

Mit egykor oly ékesen tudál
A leczkét elfelejtetted,
Miből hajdan citálni szoktál —
. . . Corpus jurist elvetetted.
Negyvennyolczas törvények helyett
A közösügy lőn bibliád,
Bár előbb jött vón eszedbe
A pihenés, . . . öreg deák!

A pullusok nyakadra nőttek. . .
S ámbár őket te tanitád . . .
Szavazni a közösügyre, —
. . . Most már nem is hallgatnak rád.
Hijába ajánlsz contrascribát.
Paczolay Pulszky és Justh. .
Mint megannyi mendikánsok
Megtagadják tőled a just.

Menj hát, mert a collegiumnak
Bizony, bizony sokat ártál,
Midőn közösügyet, quotát. . .
A számára suplikáltál.
Legátiód is silány volt. . .
Hivják delegatiónak.
Egész munkád ládd beillik. . .
Krumpli snplicátiónak.

Kis Bögös.

A Reform táviratai.

Páris aug. 27, Perczel már itt van s Kossuth ellen agitál, Klapka pedig beállt a Páris fékentartására szánt sergeant d'vill-ek közé.

Berlin aug. 27. Gróf Csáki Bismarckkal hosszasan értekezvén, midőn a szövetségi cancellártól kijött, zsebei igen tömöttek voltak.

Verdun aug. 27. Bazaine itt megverte a burkust.*)

Páris aug. 27. (este) Deák Ferencz a híres magyar harczi szónok, igen sikerült viczet mondott Bismarckra a pesti cassinóban.

A Magyar Állam táviratai.

Róma aug. 28. Szentséges atyánk csalhatatlan jelét adta 26-án este, mert egy bibornoki tanácskozmányban kijelenté, hogy 27. reggeli 7 órakor menni fog azon helyre, hova a királyok is gyalog járnak s csakugyan ugy történt.

Róma aug. 28. (este) Az istentelen felforgató Mazzini annyira magába szállott a fogságában mellé rendelt jézuita gyóntató atyának az egyedül üdvözitő katholika vallásból meritett vigasztalásain, hogy megszökvén az olasz királyi őrizet éber figyelme elől, Rómába zarándokolt s a szentséges atya hadseregéhez állott kadétnak. — Dicsértessék a Jézus Krisztus.

Róma aug. 28, (éjjel) Török Pál pesti kálomista eretnek püspök az éjji vonaton ide érkezvén, a jezsuitaságból kitünő censurát tett le.

Róma aug. 28. Pázmán Péter hajdani esztergomi érsek a másvilágról kitünő értekezést küldött ide arról, hogy nem csak Luther Márton, hanem Garibaldi anyja is az ördöggel közösködött (katholikus nyelven közösült) midőn fiát méhébe fogadá!

*) Alkalmasint a kutyáját hivják burkusnak.

Szedőgyerek.

Eredeti távsürgönyök.

Soroksár augusztus 28-kán, Napoleon Pestre szándékozik menni nasi vasi bankárnak, megpróbálandó, hogy tudná e még oly ügyesen forgatni a kártyalapokat, mint hajdan Amerikában.

Peczepart (éjjeli 12 óra) Napoleon felesége Pestre megy és masamód boltot nyit a „Korona“ utczában.

Zsiga-pósta.

Karakán
Estánnak.

Édes atyámfia!
Régi lúfő Székely!
A te Marczi ecséd
Lásd, nem patkolt még el.
És hogy ki se merült...
Ép most adja jelét. —
Győződjél meg róla...
S olvasd el levelét.

Habakuk de eadem Napoleonnak:

Tisztelendőséged bizonyosan magár ismert Páter Makutyiban, azért irá Matyihoz hizelgő sorait, hanem arról egész megfeledkezék, hogy a parochia pecsetjével látta el anonym levelét; igy hát elmondhatja Ludas Matyi:

Szép maszk! jól ismerlek —
Ezután még jobban verlek.

Borsszem Jankó: Ni hé Matyi! thudolsz te francziául?
Ludas Matyi: Tudok hát.
Borsszem Jankó: Hogy forditod hát le ezt a szót: „Mars la Tour“?
Ludas Matyi: „Mars lator!“

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.
Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.